

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดภาคใต้
ชื่อนักศึกษา	อรทัย แสงทอง
รหัสประจำตัว	51B73330302
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.จํารงค์ อติวัฒนสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดภาคใต้ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ และ 3) เสนอรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดภาคใต้ การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธีประกอบด้วยการศึกษาเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา จำนวน 39,464 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิและการสุ่มอย่างง่าย ขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณตามสูตรของทาโร ยามาเนะ ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน และการวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยการศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 24 คน ที่เลือกโดยวิธีเจาะจงจากประชากร 6 กลุ่มคือ (1) ตัวแทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พอช.) 1 คน (2) ตัวแทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ภาคใต้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พอช.ภาค) 1 คน (3) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา 2 คน (4) คณะกรรมการสนับสนุนการขับเคลื่อนสวัสดิการชุมชนของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา 2 คน (5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา 9 คน และ (6) ประธานกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีอุปมานวิเคราะห์และการตีความ

ผลการวิจัย พบว่า

1) การบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดภาคใต้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) โดยเมื่อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับสูงที่สุดคือการบริหารแบบงานชุมชนเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.14$) รองลงมาคือการบริหารยึดถือศักยภาพชุมชนเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนด้านที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดคือ การบริหารยึดถือสวัสดิการเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.07$) ตามลำดับ

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตจังหวัดภาคใต้ มี 3 ด้าน คือ (1) ด้านนโยบายการบริหารจัดการ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน กฎและระเบียบ โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ และการวางแผน โดยสามารถทำนายความผันแปรของการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ได้ร้อยละ 31.90 (Adjusted $R^2 = 0.319$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (2) ด้านการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนภายใน มี 6 ตัวแปร ได้แก่ บทบาทหน้าที่ผู้นำ การบริหารจัดการกลุ่ม สมาชิก กระบวนการส่งเสริม คุณธรรม และการตอบสนองทางเศรษฐกิจและสังคม โดยสามารถทำนายความผันแปรของการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ได้ร้อยละ 34.80 (Adjusted $R^2 = 0.348$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (3) ด้านการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนภายนอก มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแบบ เครือข่าย และหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ โดยสามารถทำนายความผันแปรของการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ได้ร้อยละ 18.90 (Adjusted $R^2 = 0.189$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3) ข้อเสนอรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วยรูปแบบที่มีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ภาวะผู้นำแบบใฝ่บริการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ (2) การสร้างการมีส่วนร่วมโดยชุมชนเป็นฐาน และ (3) การบริหารจัดการแบบเครือข่าย สำหรับแนวทางการบริหารจัดการ ดังนี้ (1) ควรมีนโยบายส่งเสริมกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ทางการเงินอย่างจริงจัง (2) ควรมีการพัฒนาหรือสร้างเครือข่ายของการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีคณะทำงานที่เป็นตัวแทนจากภาคประชาสังคมในท้องถิ่นและหน่วยงานราชการ (3) ควรยกระดับองค์ความรู้เพิ่มขึ้นในเครือข่ายกลุ่มสัจจะออมทรัพย์โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกองทุนสวัสดิการชุมชน (4) ควรสนับสนุนให้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ในชุมชนเน้นพัฒนาสิ่งใหม่ๆ โดยให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและยอมรับเหตุผลของกันและกัน (5) ควรมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยสร้างเวทีเชื่อมโยงกระบวนการองค์กรชุมชนและหน่วยงานภาคีระดับจังหวัด (6) ควรเพิ่มประสิทธิภาพของคณะกรรมการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ โดยเชิญผู้แทนหน่วยงานภาคี หน่วยงานท้องถิ่นมาเป็นสมาชิกที่ปรึกษา และ (7) ควรมีการสร้างผู้นำรุ่นใหม่และเปิดโอกาสให้ได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

GRAD VRU

Thesis Title	The Management of the Saccha Saving Groups for Sustainable Community Welfare in the Southern Provinces
Student	Aurathai Saengthong
Student ID	51B73330302
Degree	Doctor of Public Administration
Field of Study	Public Administration
Thesis Advisor	Professor Dr.Chamnong Adivadhanasit
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Surapon Suyaprom

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the management of the Saccha saving groups for sustainable community welfare in the southern provinces 2) study the factors affecting sustainable community welfare in the southern provinces and 3) propose an appropriate model and approach for sustainable community welfare in the southern provinces. This research combined quantitative and qualitative approaches. The quantitative research was conducted by studying a sample of 400 respondents from a population of 39,464 persons who were selected by stratified random sampling and simple random sampling. The sample size was obtained by Taro Yamane's formula at the error level of 0.05 and the tool for data collection was a rating scale questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and stepwise regression analysis. The qualitative research was conducted by studying the documentary research and related theories and in-depth interviews of 24 key informants who were selected by purposeful sampling technique from 6 groups (1) one representative of the Community Organization Development Institute (Public Organization), Ministry of Social Development and Human Security (2) one representative of the Community Organization Development Institute (Public Organization) in the south, Ministry of Social Development and Human Security (3) two directors of the Provincial Social Development and Human Security of Nakhon Si Thammarat and Songkhla (4) two members of the committee supporting the community-driven welfare of the provinces (5) nine representatives of local government of the provinces and (6) nine chairmen of Saccha saving groups for sustainable community welfare in the southern provinces. The data were analyzed using analytic induction and interpretation.

The research findings were as follows:

1) The overall management of the Saccha saving groups for sustainable community welfare in the southern provinces, as well as for each aspect, were at the moderate level ($\bar{X} = 3.10$). Ranked from the highest mean to the lowest mean were the community-based management ($\bar{X} = 3.14$), followed by potential-based management ($\bar{X} = 3.10$) and finally the welfare-based management ($\bar{X} = 3.07$).

2) The 3 factors affecting the management of the Saccha saving groups for sustainable community welfare in the southern provinces were (1) the management policy; comprised of 5 variables: clear objectives, rules and regulations, organization structure, organization culture and planning. These variables explained the variation of the management of the Saccha saving groups at 31.90 percent (Adjusted $R^2=0.319$) at a significance level of 0.05. (2) the internal management of the Saccha saving groups; comprised of 6 variables: the leader roles, the group management, the members, the promotion process, the morality and the economy and social response. These variables explained the variation of the management of the Saccha saving groups at 34.80 percent (Adjusted $R^2=0.348$) at a significance level of 0.05. (3) the external management of the Saccha saving groups; comprised of 3 variables: the model, the networks and other organizations. These variables explained the variation of the management of the Saccha saving groups at 18.90 percent (Adjusted $R^2=0.189$) at a significance level of 0.05.

3) The appropriate model for management of the Saccha saving groups for sustainable community welfare in the southern provinces should have the following components (1) a servant leadership of the Saccha saving groups (2) the creation of community-based participation and (3) network management. The appropriate approach for management should be such that (1) the government should seriously promote the Saccha saving groups concerning the financing issues (2) the network should be a key actor in the promotion of sustainable development and be selected from the civil society or local people and the public sector (3) enhancement of knowledge about the Saccha saving groups should be done by establishing a community welfare fund board (4) support should be given to promote creativity and innovation in the community, the transfer of personnel knowledge and opinions which are accepted by each other (5) learning centers should be established using connectivity of community organization process and provincial networks (6) the efficiency of the board of the Saccha saving groups should be increased by inviting the representatives of networks and local agencies for advisors and (7) a new generation of leaders should be formed and given the opportunity to fully express itself.